

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lukáše Páchy a soudců JUDr. Ivy Trávníčkové, Ph.D., a Mgr. Jiřího Kopeckého ve věci

žalobce: **XXX**, podnikatel, IČ XXX místem podnikání XXX
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Jiráskem
sídlem Na Slupi 15, Praha 2

proti
žalovanému: **PITTER DESIGN, s.r.o.**, IČ 25275291,
sídlem Schulhoffova 1632, Pardubice
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Vítězslavem Paděrou
sídlem Svaté Anežky České 32, Pardubice

o zaplacení 128.417 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 20. 6. 2017,
č. j. 107 C 1/2015-217,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadených výrocích I. a III. **potvrzuje.**
- II. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadeném výroku II. **mění** tak, že žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení před okresním soudem ve výši 91.313,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalovaného.
- III. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení před odvolacím soudem ve výši 15.875 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalovaného.

Odůvodnění:

1. Okresní soud zamítl žalobu žalobce o zaplacení 128.417 Kč se 7,05 % ročním úrokem z prodlení jdoucím z této částky od 8. 6. 2013 do zaplacení (výrok I.), žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 115.126,40 Kč (výrok II.), jakož i nahradit České republice – Okresnímu soudu v Pardubicích náklady řízení státu ve výši 7.116 Kč (výrok III.).
2. Rozhodl tak o žalobě žalobce ze dne 14. 1. 2014, kterou se žalobce domáhal po žalovaném doplacení ceny díla, které pro žalovaného jako objednatele provedl (jako zhotovitel) dle ústně uzavřené smlouvy o dílo ze dne 26. 11. 2012, jejímž předmětem bylo dodání a montáž opláštění rodinného domu na adrese XXX z materiálu PREFA cyprium za cenu 324.431 Kč bez DPH. Bylo dohodnuto, že prvá splátka ve výši 146.800 Kč bude uhrazena po provedení první etapy díla – obložení prvních třech stěn domu a druhá splátka ve výši 177.631 Kč po provedení celého díla. K úhradě první splátky ceny díla vystavil žalobce fakturu č. 13020 na částku 74.200 Kč a dále fakturu č. 13021 znějící na částku 72.600 Kč splatnou dne 27. 3. 2013. Dne 29. 3. 2013 zaplatil žalovaný žalobci 193.770 Kč, která byla započtena na úhradu shora citovaných faktur a částka 46.970 Kč představovala zálohu zbývajících částí ceny díla. Žalobce dílo provedl a žalovanému jej předal dne 24. 4. 2013, čímž mu vznikl nárok na zaplacení zbývajících částí ceny díla ve výši 177.631 Kč, po odpočtu 46.970 Kč zbývá 130.661 Kč a vzhledem k tomu, že dílo vykazuje vadu, kdy u pravého sloupu není uzavřen horní roh, náklady na odstranění této vady dle znalkyně Ing. Evy Hellerové činí 2.244 Kč, žalobce poskytl slevu 2.244 Kč a domáhá se doplacení 128.417 Kč s úroky z prodlení dle data po splatnosti faktury č. 13031 vystavené dne 24. 5. 2013 se splatností 7. 6. 2013.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, potvrdil uzavření smlouvy o dílo, předmět této smlouvy a sjednanou cenu díla. Dílo však není doposud provedeno, má vady, které byly vytknuty jak v e-mailové, tak i ústní komunikaci. Proto žalobci nevznikl nárok na doplacení ceny díla. Navíc mělo dojít k protokolárnímu předání díla, což se doposud nestalo.
4. Okresní soud vyšel z nespоровaného skutkového stavu o tom, že předmětem sjednaného díla bylo provedení montáže opláštění domu dle plánu na č.l. 75-76 soudního spisu, šablony a vzorku materiálu (příloha č. 1 a 2 z č.l. 95 soudního spisu) s tím, že mezi účastníky byla ujednána cena za dílo ve výši 324.431 Kč bez DPH. Realizace díla probíhala od 4. 3. 2013 do 24. 4. 2013, ten den žalobce opustil staveniště.
5. Po provedeném dokazování uzavřel, že mezi účastníky byla uzavřena smlouva o dílo dle ust. § 536 a následujících zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013 (oba účastníci jsou podnikatelé), předmět díla byl dostatečně vymezen plánkem, šablonou a vzorkem materiálu, kdy okresní soud odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu ČR zaměřenou na vymezení předmětu díla, a to rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 4262/2011, 23 Cdo 2006/2009, či 32 Cdo 2280/2007.
6. Vznik práva na zaplacení ceny díla je dle § 548 odst. 1 obchodního zákoníku dán řádným provedením díla. Žalovaný sice ve smlouvě tvrdil, že v rámci ústní smlouvy o dílo byla ve smlouvě sjednána povinnost porřízení předávacího protokolu jako hmotněprávní podmínky pro předání díla, avšak ani po poučení soudu žalovaný nebyl schopen k prokázání tohoto svého tvrzení nabídnout důkazy a jeho tvrzení tak není prokázáno.
7. Aby došlo ze strany zhotovitele ke splnění povinnosti provést dílo, musí být splněny současně dvě podmínky – řádné ukončení díla a předání předmětu díla (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 9. 2009, sp. zn. 32 Cdo 2592/2008). Žalobce žalovanému dílo předal, a to dne 24. 4. 2013, jak je prokázáno předávacím protokolem ze dne 7. 6. 2013 vystavený samotným žalovaným. Tímto předávacím protokolem pak bezpochyby žalovaný uplatnil vady díla. Ty však uplatnil ještě před datem 7. 6. 2013, jak bylo prokázáno vzájemnou e-mailovou korespondencí účastníků z května 2013, dále výslechem svědka XXX. Okresní soud proto dospěl

k závěru, že žalovaný uplatnil vady včas ve smyslu ust. § 562 odst. 2 obchodního zákoníku, to s přihlédnutím k tomu, že některé z vad jsou viditelné pouze z určitého úhlu pohledu a dopadu slunečních paprsků, jak vyplývá z e-mailu žalobce a znaleckého posudku znalce Ing. P. Tučka.

8. Předané dílo tak mělo vady a zhotovitel tudíž nesplnil svou povinnost provést dílo jeho řádným ukončením a předáním. Dílo, které je vadné, nelze ve smyslu ust. § 554 odst. 1 obchodního zákoníku považovat za dílo provedené, a to ani tehdy, když jej objednatel převezme.
9. Existence vad byla prokázána znaleckým posudkem a výsledkem znalce Ing. Petra Tučka, jde o vady označené ve znaleckém posudku pod body 1 – 4 a 6 – 10.
10. Konkrétně jde o následující vady uvedené ve znaleckém posudku pod č. 1 – vrypy a odřenyiny v ploše fasády, kdy při detailním průzkumu jsou vrypy a odřenyiny viditelné, neubírají však na estetické stránce díla z dálkových pohledů. Je možné ji dle dodavatele materiálu opravit přetřením opravovanou barvou, ale dodavatel tuto technologii opravy nedoporučuje. Dále pod č. 2 je uvedena vada, kdy šířky spár mezi jednotlivými kazetami nejsou na celé ploše objektu shodné. Při detailním ohledání a průzkumu jsou spárové anomálie viditelné, ubírají na estetické stránce díla, vady není možné odstranit bez celkové demontáže stávajícího fasádního pláště a jeho nové montáže včetně materiálu. Pod bodem 3 jde o vadu – výskyt rubových lomů u šablon na jihovýchodní a severozápadní fasádní ploše objektu. Rubové lomy jsou viditelné při detailním ohledání a průzkumu a ubírají na estetické stránce díla. Lze jej opravit buď náhradou vadné kazety novou, nebo dle technologického postupu výrobce materiálu, přelátováním a nalepením nového materiálu. Pod bodem č. 4 je uvedena vada – roztržený roh u stojaté drážky, detail má estetickou vadu, funkčně bezpečně zajistí odvod vody mimo objekt, zásah do konstrukce není možný bez kompletní výměny plechu, opravu nelze z pohledu znalce doporučit. Pod bodem 6 je uvedena vada – výskyt oblých natahovaných hran spodních plechových kazet. Zásah do konstrukce není možný bez kompletní výměny plechů, opravu nelze z pohledu znalce doporučit. Pod bodem 7 je uvedena vada – lokální výskyt míst s viditelnými podkladními plechy. Tuto vadu je možno opravit dle technologického postupu výrobce materiálu přelepením nového materiálu na místě prosvítajícího podkladního plechu. Pod bodem 8 je uvedena vada – ve vrchní části jihovýchodní fasádní plochy je levý nárožní sloup přetočen do pravoúhlého průmětu atikovaného plechu. Tuto vadu je možné opravit lokální demontáží plechových kazet a vyrovnaním hliníkového roštu a následnou montáží plechových šablon. Tento geometrický nesoulad je viditelný pouze z určitého úhlu pohledu a dopadu slunečních paprsků. Pod bodem č. 9 je uvedena vada – ve vrchní části jihovýchodní fasádní plochy je vedle pravého nárožního sloupu viditelný neuzavřený roh a patrné stopy po opětovném přerovnání plechu a poškození dírami po nýtech. Tuto vadu je možné opravit lokální demontáží plechových kazet a opětovným vložením nové plechové šablony nebo dle technologického postupu výrobce materiálu nalepením nového materiálu na stávající plech. Konečně pod bodem č. 10 je uvedená vada – boulení šablon a viditelné prohyby v ploše plechových kazet, kdy tuto vadu nelze odstranit bez nutnosti demontáže celého systému a montáže nového předem zpracovaného materiálu. Boulení plechů velkých formátů je možno přepsat na vrub i nevhodně zvolené tloušťce materiálu.
11. Znalec při svém výsledku uvedl, že jde o vady – pokud hodnotí vady estetické – viditelné cca ze dvou metrů, jinak nikoliv.
12. Okresní soud tudíž uzavřel, že dílo nadále má vady, nebyly doposud odstraněny, a trvá tak závazek žalobce jako zhotovitele provést sjednané dílo, žalovanému naopak doposud nevznikla povinnost doplatit zbylou část ceny provedení za dílo (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Odo 1375/2004). Zhotovitel se nemůže dovolávat pokynů objednatele, pokud byl přesvědčen, že vady v předmětu díla vznikly v důsledku vadných pokynů, daných mu žalobcem, měl podle § 551 odst. 1 obchodního zákoníku povinnost upozornit žalobce na nevhodnou povahu pokynů, a pokud tyto nevhodné pokyny překážely v řádném provedení díla, měl povinnost v nezbytném rozsahu přerušit práce, a to do doby změny takových pokynů nebo

do písemného sdělení žalobce, že trvá na provedení díla dle daných pokynů. Žalobce však v tomto směru neposkytl žádná tvrzení ani důkazy, že by žalovaného na nevhodnost žalovaného pokynů upozornil.

13. Okresní soud tudíž přistoupil k zamítnutí žaloby a plně úspěšnému žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení dle § 142 odst. 1 o.s.ř. Jde o odměnu advokáta za 14 úkonů právní služby po 6.260 Kč dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), režijní paušál 14x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, to vše povýšeno o 21 % DPH a vyčerpanou zálohu na znalecký posudek ve výši 4.000 Kč. Odměna byla přiznána za úkony právní služby advokáta žalovaného – převzetí věci, sepsání žaloby, vyjádření ve věci samé ze dne 2. 4. 2015, 18. 9. 2015, 7. 3. 2016 a 18. 4. 2017, dále za porady s klientem přesahující jednu hodinu uskutečněné dne 13. 3. 2015, 14. 2., 2015 a 10. 4. 2015, dále za účast u jednání soudu ve dnech 20. 8. 2015, 20. 10. 2015, 15. 12. 2015, 10. 3. 2016 a 13. 6. 2017.
14. Neúspěšnému žalobci bylo také uloženo nahradit náklady řízení státu vyplacené znalci Ing. Petru Tučkovi ze státních prostředků v celkové výši 7.116 Kč.
15. Proti uvedenému rozsudku podal žalobce odvolání. Namítá, že vady byly ze strany žalovaného vytknuty opožděně to s tím, že rozsudek okresního soudu neuzavřel, kdy konkrétně byly údajné vady žalobcem oznámeny- vytknuty. Žalobce tvrdí, že tyto vady byly vytknuty až 7. 6. 2013 v rámci zaslání návrhu předávacího protokolu. Pokud je odkazováno na e-mailovou komunikaci z května 2013, jde o e-mail žalované ze dne 25. 5. 2013, kde jediný text zní „posílám pár obrázků ke zhlédnutí“. Není zde tedy žádné uvedení vad, jejich konkretizace ani případně uplatnění nároku z údajně vadného plnění. V každém případě i případně uplatnění vady 25. 5. 2013 není s ohledem na předání díla dne 24. 4. 2013 včasné, bez zbytečného odkladu. To z toho důvodu, že jednatel žalované XXX byl při realizaci díla většinu času osobně přítomen, dokonce se zapojoval do pomocných prací, jak lze zjistit ze svědecké výpovědi XXX, ostatně odkazuje na toto i Ing. Petr Tuček, který zmiňuje možnost žalovaného reklamovat nedostatky již při provádění díla. Každopádně žalovanému nic nebránilo provést řádnou prohlídku díla v nejbližších dnech po jeho převzetí. Ostatně disponuje odbornými schopnostmi tyto vady zjistit a posoudit. Toho se ostatně žalovaný dovolával při kladení důrazu na provedení díla jako prezentace firmy. Jiné vytknutí vad pak žalobce neuvedl. Odkazuje například na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 4. 2012, sp.zn. 23 Cdo 113/2012. Okresní soud také neposoudil vytýkané nedostatky z pohledu námítky žalobce o tom, že vady jsou pouze estetické, nemající vliv na životnost, z ulice viditelné nejsou, z detailního zkoumání ze vzdálenosti cca 2 m viditelné jsou, záleží na zraku, jak uvedl znalec při svém výslechu dne 13. 6. 2017. Tyto nedostatky nepředstavují vady díla, nemají vliv na životnost ani funkci fasády a při běžném pohledu na fasádu nejsou vůbec patrné. Dílo má vlastnosti obvyklé a je způsobilé sloužit ke sjednanému účelu. Žalobce rovněž zpochybňuje právní názor soudu prvního stupně, který křivý pokladový rošt posoudil jako nevhodnou věc převzatou od objednatele provedení díla, na níž měl žalobce povinnost žalovanou upozornit podle § 551 odst. 1 obchodního zákoníku. Žalobce v průběhu řízení namítal, že nedostatky uvedené pod body č. 2, 8 a 9 byly způsobeny nerovnostmi podkladového roštu, který připravovala žalovaná a že přes veškeré úsilí nebylo možné dosáhnout obkládání křivého podkladu lepšími výsledky. Podkladový rošt nebyl předmětem díla. Předmětem díla byla výlučně montáž opláštění domu na již existující podkladový rošt a žalobce proto neměl povinnost podle § 551 odst. 1 obchodního zákoníku žalovanou na nerovnosti podkladového roštu upozorňovat, i přesto tak neformálně opakovaně činil. Nesprávný je i výpočet náhrady nákladů řízení. S ohledem na jednoduchost sporu nelze náklady na tři porady žalované s právním zástupcem v délce přesahující 1 hodinu považovat za náklady potřebné k účelnému uplatňování práva. Žalobce rovněž doplnil, že žalovaný se choval tak, jako by dílo bylo řádně předáno, ostatně takto se rozloučil i dne 24. 4. 2013 s pracovníky žalobce. Věc by tedy měla být posuzována v režimu odpovědnosti za vady, nikoliv v režimu dokončení díla. U estetických vad je nutné vycházet primárně ze subjektivního hlediska, tedy z jejich viditelnosti, to je rozdíl oproti vadám, které mají

vliv na životnost či funkci díla. Domáhá se změny napadeného rozsudku a vyhovění žalobě v celém rozsahu.

16. Naopak žalovaný navrhoval potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného. Žalovaný nemohl reklamovat vady dříve, ve většině případů až s ohledem na počasí, světelnou viditelnost vad a podobně. Dříve nikoliv, například již pro výskyt lešení okolo domu. Vady pak byly reklamovány již v e-mailu ze dne 25. 5. 2013. Vadami díla jsou i vady estetické, ostatně sám žalovaný kladl velký důraz na kvalitu provedeného díla. Předmětem řízení není uplatnění vady z dokončeného díla, žalovaný tudíž konzistentně trvá na tom, že žalobcem předané dílo nebylo nikdy v souladu se smlouvou dokončeno ve sjednané jakosti (ta je prokázána předložením šablony a vzorku materiálu). Znaleckým posudkem vypočtené vady nejsou standartní ani nevyhnutelné. Žalobce jako zhotovitel pak byl povinen vynaložit veškerou odbornou péči, aby zjistil nevhodnost předaných věcí, to i podkladového roštu. Pakliže se zavázal zhotovit fasádu a opláštění nemovitosti, bylo jeho povinností odborníka zajistit si plnou připravenost stavby.
17. Žalovaný považoval dílo za převzaté, vyhotovil předávací protokol s tím, že následně dojde k odstranění vad v termínu do 20. 7. 2013. To však minil jen a pouze tak, že jde o výzvu k ukončení díla. Z hlediska nákladů řízení šlo o složitý spor, kdy žalovaný musel konzultovat věci se svým advokátem tak, aby mohl podávat vyjádření k tvrzení žalobce, znalce i dalších zúčastněných osob. Vyčíslené náklady právního zastoupení byly tudíž vynaloženy účelně.
18. Odvolání je důvodné pouze ohledně výtek vůči výši nákladů řízení.
19. V dané věci došlo k uzavření smlouvy o dílo v ústní formě mezi podnikateli dne 26.11.2012. Tato smlouva o dílo se tudíž řídí pravidly obchodního zákoníku – zákona č. 513/1991 Sb., to dle § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb.
20. K otázce splatnosti sjednané ceny díla se vyjadřuje dlouhodobá judikatura Nejvyššího soudu vyjádřená např. rozhodnutím sp. zn. 32 Odo 631/2002, dle které určení doby vzniku nároku zhotovitele a povinnosti objednatele k úhradě ceny díla svěčuje ust. § 548 odst. 1 obchodního zákoníku v prvé řadě smlouvě. Teprve tehdy, nevyplývá-li ze smlouvy nebo obchodního zákoníku něco jiného, vzniká nárok na cenu provedením díla. Obchodní zákoník tak umožňuje stranám smlouvy o dílo dohodnout okamžik vzniku práva na zaplacení ceny, nikoliv pouze ve vazbě na provedení díla, nýbrž i např. ve vazbě předání předmětu díla.
21. Na rozdíl od provedení díla, které zahrnuje jeho řádné ukončení a předání předmětu díla objednateli v místě stanoveném v § 554 obchodního zákoníku, pouhé předání předmětu díla v sobě nezahrnuje jeho řádné ukončení, tj. ke vzniku nároku na zaplacení ceny ve vazbě na předání předmětu díla není podstatné, zda bylo dílo řádně ukončeno.
22. Již okresní soud správně odůvodnil, že v dané věci nebylo prokázáno ujednání o povinnosti tzv. protokolárního předání díla, je tedy nutné vycházet z toho, že smlouva účastníků se neodchýlila od ujednání obchodního zákoníku a pro splatnost ceny díla je tudíž rozhodné ust. § 548 odst. 1 obchodního zákoníku, dle kterého je objednatel povinen zaplatit zhotoviteli cenu v době sjednané ve smlouvě. Pokud ze smlouvy nebo tohoto zákona nevyplývá něco jiného, vzniká nárok na cenu provedením díla. Jak již bylo uvedeno, Nejvyšší soud konstantně dovozuje, že předpokladem úspěšnosti žaloby na zaplacení ceny díla, při absenci jiné dohody, je provedení díla, přičemž povinnost provést dílo zhotovitel splní jeho řádným ukončením a předáním předmětu díla objednateli. Lze např. odkázat na judikaturu uvedenou v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Cdo 2810/2013.
23. Předpokladem úspěchu žaloby žalobce je tak splnění dvou podmínek, a to řádné ukončení díla a předání předmětu díla objednateli.
24. Jinými slovy, předpokladem úspěchu žaloby žalobce je primárně to, že bude prokázáno, že dílo řádně provedl, tedy dílo nemá vady a předal jej objednateli.

25. Z toho se podává, že rozhodující je v dané věci posouzení toho, zda dílo trpí vadami, v daném případě uvedenými ve znaleckém posudku Ing. Petra Tučka (vady č. 1-10, vyjma vady č. 5), či nikoliv. Znalec charakterizuje tyto vady jako vady nemající vliv na funkčnost a životnost provedeného díla, jako vady technické – viz výpověď znalce na č.l.199 soudního spisu, ale i estetické, viditelné však pouze z určité vzdálenosti – maximálně dvoumetrové.
26. Dle § 560 odst. 1 obchodního zákoníku má dílo vady, jestliže provedení díla neodpovídá výsledku určenému ve smlouvě. Podle odst. 4 téhož ustanovení obchodního zákoníku, spočívá-li dílo ve zhotovení věci, platí obdobě ust. § 420 až § 422 a § 426 obchodního zákoníku. Dle § 420 odst. 2 obchodního zákoníku, neurčuje-li smlouva jakost nebo provedení zboží, je prodávající povinen dodat zboží v jakosti a provedení, jež se hodí pro účel stanovený ve smlouvě, nebo není-li tento účel ve smlouvě stanoven, pro účel, k němuž se takové zboží zpravidla užívá.
27. V dané věci bylo předmětem smlouvy o dílo provedení fasády rodinného domu, tedy pro účel, ke kterému se fasáda obvykle užívá s přihlédnutím k tomu, že dílo je prováděno i jako forma prezentace architektonického ateliéru. Byl dohodnut materiál a šablona provedení fasády. Z tohoto účelu lze jednoznačně dovozovat požadavek na to, aby provedení odpovídalo estetickým požadavkům na zeď - opláštění domu a bylo i formou prezentace objednatele. Jde o viditelnou část domu určeného k bydlení, kdy požadavek na estetické provedení díla je výrazem požadavku na vzhled domu, kupní cenu tohoto domu, spokojenost s kvalitou bydlení a požadavek na řádné provedení díla je nutno u fasády posuzovat s ohledem na obvyklé estetické požadavky na vzhled domu. To oproti jiným stavebním pracím, kterými jsou např. hlavní stavební výroba, řemeslné práce typu elektrifikace nebo vodoinstalátorské práce, které zůstávají skryty. Proto i estetické vady jsou vadami díla, jak dovozuje Nejvyšší soud ČR například v rozhodnutí spis. zn. 23 Cdo 4349/2014. Výskyt technických, ale i estetických vad díla byl v řízení prokázán. Dílo tak doposud není řádně provedeno.
28. Pokud žalobce namítá, že některé vady díla jsou způsobeny nevhodným provedením podkladového roštu, který byl zhotoven žalovaným, pak v řízení nebylo prokázáno ničeho o tom, že by na nevhodnost převzaté věci byl zhotovitelem objednatel upozorněn, tedy nebyl zjištěn postup dle § 551 odst. 1 obchodního zákoníku. Teprve tehdy, pokud zhotovitel splňuje povinnost uvedenou v § 551 odst. 1 obchodního zákoníku, tedy upozorňuje na nevhodnost převzaté věci, neodpovídá za vady dokončeného díla způsobené nevhodnými věcmi nebo pokyny, jestliže objednatel na jejich použití při provádění díla písemně trval (viz § 551 odst. 2 obchodního zákoníku) s tím, že zhotovitel, který nesplnil povinnost uvedenou v odst. 1, odpovídá za vady díla způsobené použitím nevhodných věcí předaných objednatelem nebo pokynů daných u objednatele dle § 551 odst. 3 obchodního zákoníku.
29. Rozhodnutí okresního soudu je tedy věcně správné z hlediska závěru o tom, že žalobce doposud řádně neprovedl dílo, neboť toto dílo má vady a nevzniklo mu tedy právo na doplacení ceny díla.
30. V této souvislosti je nutno podotknout to, že neobstojí námitka žalovaného o opožděné reklamaci vad.
31. Dle ust. § 562 odst. 2 obchodního zákoníku totiž soud nepřiznává objednateli právo z vad díla, jestliže objednatel neoznámí vady díla bez zbytečného odkladu poté, kdy je zjistí, případně, kdy je měl zjistit při vynaložení odborné péče při prohlídce uskutečněné podle odst. 1, případně kdy mohly být zjištěny později při vynaložení odborné péče, nejpozději však do 2 let a u staveb do 5 let od předání předmětu díla. To ovšem s tím, že ust. § 428 odst. 2, 3 obchodního zákoníku se použijí. Nejvyšší soud ČR však např. ve svém rozhodnutí sp. zn. 32 Odo 1604/2006 – viz R 112/2009 zformuloval závěr, podle něhož jsou-li vady díla důsledkem skutečnosti, o kterých zhotovitel věděl nebo musel vědět v době předání předmětu díla, nebrání přiznání práv z odpovědnosti za vady díla v soudním řízení uplynutím objektivní lhůty stanovené v § 562 odst. 2 obchodního zákoníku pro podání zprávy zhotoviteli o vadách díla. Nejvyšší soud tu vysvětlil, že § 428 odst. 3 obchodního zákoníku, který se v případě smlouvy o dílo obdobně aplikuje podle §

562 odst. 3 obchodního zákoníku, vylučuje důsledky vznesení námitky, že objednatel neoznámil vady díla včas. Jestliže totiž zhotovitel provedl vědomě vadné dílo, tj. věděl nebo musel vědět o skutečnostech, v jejichž důsledku k vadám došlo, jeho odpovědnost je posuzována přísněji a nemůže uplatnit námitku v opožděném oznámení vad díla.

32. Tento závěr dle přesvědčení odvolacího soudu musí platit typově v případě estetických vad díla, tedy vad viditelných pouhým okem, o kterých musel zhotovitel v době předání díla objednateli z povahy věci vědět (k tomu dále i rozhodnutí NS ČR sp. zn. 32 Cdo 2290/2014). Byť by tedy bylo možné souhlasit s výtkou žalovaného o tom, že oznámení vad bylo provedeno nikoliv bez zbytečného odkladu, v této souvislosti např. judikatura Nejvyššího soudu nepovažuje za dodržení lhůty bez zbytečného odkladu délku 28 dnů, neboť tuto lhůtu je třeba vykládat jako lhůtu velmi krátkou, je jí míněno bezodkladné, neprodlené, bezprostřední či okamžité jednání směřující ke splnění povinnosti či k učinění právního úkonu či jiného projevu vůle, přičemž doba trvání lhůty bude záviset na okolnostech konkrétního případu. Jde o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů (viz například rozhodnutí NS ČR ve věci sp. zn. 32 Cdo 2484/2012 a zde uváděná judikatura).
33. V této souvislosti je však nutné uvést i to, že tato žaloba je žalobou zhotovitele vůči objednateli o doplacení ceny díla, podmínkou úspěchu žalobce je v dané věci prokázání toho, že dílo řádně provedl (bez vad) a předal ho žalovanému, což se nestalo. Nejde o žalobu žalovaného vůči žalobci z důvodu odpovědnosti za vady, které dílo má, tedy o žalobu v režimu mj. § 562 odst. 2 a 3 obchodního zákoníku.
34. Odvolací soud tudíž přistoupil k potvrzení výroku I. rozsudku okresního soudu jako věcně správného. To včetně výroku III. o náhradě nákladů řízení státu, který odpovídá ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. a tomu, že je to žalobce, který je v řízení neúspěšný, je tudíž povine nahradit státu náklady řízení.
35. Žalovaný byl ve věci úspěšný, má tudíž právo dle § 142 odst. 1 o.s.ř. na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Z tohoto pohledu ob stojí výrok II. rozsudku okresního soudu v tom, že je to žalobce, který je povinen nahradit žalovanému náklady řízení před okresním soudem. Odvolací soud však nesouhlasil s argumentací okresního soudu při vyčíslení nákladů řízení. Pokud jde o odměnu za úkony právní služby, odvolací soud za účelně vynaložené nepovažuje náklady na tři právní porady mezi advokátem a klientem, to včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč a 21 % DPH, tedy stanovil náklady řízení nižší o částku 3x 6.260 Kč, 3x 300 Kč, povýšenou o 21 % DPH, celkem o částku 23.812,80 Kč a přiznal tak žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem v celkové výši 91.313,60 Kč ve lhůtě stanovení dle § 160 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta žalovaného dle § 149 odst. 1 o.s.ř. Odměna za úkon advokáta je účtována za úkon provedení ve vztahu k soudu, takový úkon musí ze strany advokáta připraven, mj. možnou konzultací s klientem, odměna za takové jednání advokáta je pak honorována v úkonu učiněném následně ve vztahu k soudu, a to buď ve vyjádření (typově při poradě 13.3.2015) nebo za následnou účast u jednání soudu.
36. Žalovaný byl v odvolacím řízení plně úspěšný, má tudíž právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení dle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o.s.ř. Ty spočívají v odměně za zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) a g) advokátního tarifu – sepis vyjádření k odvolání a účast u jednání odvolacího soudu 2x 6.260 Kč, k tomu paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 2x 300 Kč, to vše povýšeno o 21 % DPH.
37. Náklady řízení se hradí ve lhůtě stanovené dle § 160 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta žalovaného dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích, který rozhodoval v prvním stupni, pro vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva podle § 237 o.s.ř. O přípustnosti dovolání by rozhodoval Nejvyšší soud ČR v Brně.

Pardubice 8. února 2018

Mgr. Lukáš Pácha v. r.
předseda senátu